

undlade at lade Forholdet undersøge. Jeg skulde paa Forhaand være tilbøjelig til at tro, at der maaske ogsaa kunde tænkes at foreligge en noget mindre vel overlagt Iver fra den vedkommende Retsbetjents Side. Naar der i Loven er givet Forskrift om, at Retsforfølgning kan finde Sted paa Begæring af den forurettede, kan det dog sikkert ikke fortolkes saaledes, at enhver ganske temerær Henvendelse skulde kunne tvinge det offentlige til at tage Affære og sætte sig i Bevægelse. Naar jeg kommer op til Politimesteren med en Klage over min Nabo, vil han dog vistnok, inden han dekreterer Tiltale imod ham, først undersøge, om min Klage paa Forhaand gør Indtryk af at være nogenlunde begrundet, og hvis det viser sig for ham allerede straks, at det er en ganske urimelig og vilkaarlig Anke, jeg fremsætter, vilde det dog være naturligt, om han undlod at tage den til Følge. Men, som sagt, jeg skal lade dette Spørgsmaal nærmere undersøge, og hvis der er nogen Anledning dertil, vil man kunne tage under Overvejelse, om der er Grund til at foretage en Ændring af Loven.

Marott: Jeg havde egentlig ikke tænkt at ville tage Ordet i denne Sag, men ved at tænke mig lidt om genkender jeg i dette Lovforslag en gammel Bekendt fra Aaret 1912, en gammel Bekendt, som jeg for Resten ikke syntes særlig godt om, og som jeg for mit Vedkommende undredes over, at man overhovedet kunde vedtage her i Folketinget. Jeg stemte ikke for dette Lovforslag, fordi jeg syntes, at det i den Grad greb ind i den personlige Frihed, at det var umuligt at vedkende sig at have været med til at fremme et saadant Lovforslag. Vi bliver saa tidt beskyldt for socialistisk Tyranni, men de Herrer, som stemmer for og fremmer et Lovforslag som dette, har i Virkeligheden ikke Lov til at beskyldte andre for at øve Tyranni. Det forekommer mig, at i næsten hver Paragraf af dette Lovforslag indeholdes i større eller mindre Grad et Indgreb i den menneskelige Frihed, som i Virkeligheden er i høj Grad tyrannisk. Man maa ikke forstaa mig saaledes, at jeg ikke mener, at Befolkningen skal værnes imod, at de handlende udplyndrer og udbytter dem paa forskellig Maade. Men jeg tror ikke, at denne Lovgivning i særlig Grad er egnet til at værne Befolkningen mod Snyderi. Noget andet er det, at den maaske kan være egnet til at værne enkelte handlende overfor hinanden, men det er altsaa paa den Maade, som det nylig er

oplyst af det ærede Medlem fra Horsens (Hans Nielsen), at det i Virkeligheden er Befolkningen, der kommer til at betale Gildet. Jeg kan, som sagt, ikke forstaa, at en Lov som denne er gaaet igennem Rigsdagen uden særlig Modstand. Man skulde ikke tro, at det var en Samling af frisindede Mænd, der sad her i dette Ting. Man skulde tro, at det var en Samling af handlende og Detaillister og Folk, der nu havde disse specielle Erhverv, som omhandles i denne Lovgivning, der havde gennemført den, og saa ved vi, at det er en helt anden Slags Mennesker, det er frisindede Mænd, Mænd, der pynter sig med Begrebet personlig Frihed, det er Folk, der ikke paa nogen Maade vil være med til at øve Tyranni mod deres Medmennesker, det er Frikonkurrencens Mænd. De Herrer bestiller i Virkeligheden ikke andet end at ophæve den frie Konkurrence, som de mener, de holder paa; denne Lovgivning er et eneste stort Forsøg paa at ophæve Frikonkurrencen. Dette Lovforslag vidner noksom om, at den frie Konkurrence har spillet Fallit, naar det er nødvendigt at vedtage saadanne Bestemmelser, og det forekommer mig ogsaa, at den højtærede Handelsministers Udtalelser vidner om, at Ministeren stiller sig meget køligt, meget valent overfor dette Lovforslag.

Jeg vil derfor henstille, om det ikke var muligt at indskrænke dette Lovforslag meget betydeligt. Det kan ikke nytte, at jeg anbefaler at underkaste det en lang og grundig Overvejelse i et Udvalg, for saa længe der ikke er vedtaget et nyt Lovforslag, vedbliver, saa vidt jeg ved, den gamle Lov at bestaa? (*Ivar Berendsen:* Ja.) Ja, og hvis man derfor vil reformere paa dette Omraade, hvor jeg mener, at vi i sin Tid tog grundigt fejl her paa Rigsdagen — derom vidner jo Udtalelser fra forskellige Sider —, gælder det om at fremme dette Lovforslag saa hurtigt som muligt, og saa mener jeg, at dette Lovforslag kan indskrænkes til nogle faa Paragraffer. Jeg vil f. Eks. nævne § 11. Det er en Paragraf, som absolut ikke bør staa i dette Lovforslag; maa jeg oplæse den, det er kun nogle faa Linier? Den lyder saaledes: „Den, der for at tilvende sig en andens Kundekreds om dennes Erhvervsvirksomhed fremsætter eller udbreder urigtige Meddelelser, egnede til at skade Virksomheden, hvad enten disse angaar dennes Indehaver, dens Varer eller dens øvrige Forhold, anses med Bøder indtil 4,000 Kr., under skærpene Omstændigheder med simpelt Fængsel indtil 6 Maaneder.“ Jeg vil sige Dem, mine